

ANNOUNCEMENTS – ОГОЛОШЕННЯ

EASTER: \$3,208; Building Fund: \$1,200; Second Collection: \$769

APRIL 28: \$655; Coffee Fund: \$186

MAY 5: \$678; Coffee Fund: \$45

MEMORY ETERNAL - ВІЧНА ПАМ'ЯТЬ – to Zynoviy Ivasyk, the father of Ihor Ivasyk, who passed away on April 28th and to Claudia Edgar, the mother of Darlene (Bill) Loznycky, who passed away on April 29th.

THANK YOU – ДЯКУЄМО to the Sementsiv Family and Oleksiy Zamyatin for clearing and cutting all of our land in Santee!

MOTHER'S DAY– The flowers given today to all the women in our parish are in living memory of Marcia Lashchuk

ADVERTISE your business or organization in this bulletin. Please contact Bohdan K. for more information at 619-438-4391.

MEMORY DAY WEEKEND FOOD FAIR – BALBOA PARK

Our parish is serving food at the House of Ukraine for Balboa Park's annual food faire on Sunday, May 26th at 12:00 p.m.! ALL PROCEEDS will go towards our building fund! Please come and support our parish! See Olga Fedunyak or Vasylyna Sas for more information.

YOUR FUTURE CHURCH!

Please consider giving today to establish a spiritual and social home for you and your family where we can encounter the Living Christ, together!

ST. JOHN THE BAPTIZER

Українська Католицька Церква

Weekly Bulletin

May 12, 2019 • Sunday of the Paralytic • Неділя Розслабленого

Divine Liturgy:

Every Sunday at 10:30 AM

Temporary Physical Address:

3266 Nutmeg St.
San Diego, CA 92104

Temporary Mailing Address:

P.O. Box 3116
La Mesa, CA 91941

Confessions:

30 minutes before or immediately after
Divine Liturgy, or by appointment

Parish Administrator:

Fr. Yurii Sas - о. Юрій Сас

Cell: (917) 224-0904

Websites:

www.stjohnthebaptizer.org

www.buildyourchurch.org

Future Church Address:

9308 Carlton Oaks Dr.
Santee, CA 92071

Upcoming Services - Розклад Богослужень

May 19: Samaritan Woman - Про Самарянку - Liturgy - Літургія - 10:30 am

May 26: Man Born Blind – Сліпородженого - Liturgy - Літургія - 10:30 am

The Paralytic was like an unburied dead man, and when he saw You, O Lord, he cried out: Have mercy on me, for my bed has become my grave. Of what use is my life? I have no need for the Sheep Pool, for there is none to put me into the water. Therefore, I come to You, O Fountain of all healing, that with all I may cry to You: O Lord Almighty, glory to You!

Коли побачив тебе розслаблений, отой непохований мерлець, кликнув: Помилуй мене, Господи, бо постіль стала мені гробом! І навіщо ж мені жити? Не потребую й Овечої купелі, бо не маю нікого, хто б поклав мене в неї, коли заворушється вода. Та приходжу до тебе, джерела оздоровлень, щоб з усіма міг я кликати: Всесильний Господи, – слава тобі!

From Vespers for Sunday of the Paralytic

SUNDAY OF THE PARALYTIC

Within this, the Paschal Cycle, we have sung “Christ is Risen from the dead, trampling down death by death, and to those in the tombs giving life.” But how do we interpret that hymn? We most often “defer” its meaning and center Christ’s victory on death alone. And of course that victory is over death. But we defer its meaning because death, though we know it’s coming, seems so very far away.

But the Paschal hymn applies to more than those already dead. It applies to us who are living as well. In the first reading today, from the Book of Acts, we see Peter in the name of Christ healing a man bedridden for eight years. Christ banishes his paralysis through Peter, and restores the man to vitality. Imagine how fully he appreciated the ability to move, to be free of the need of others to care for him. What’s more, Peter raises Dorcas, (known among the Greeks as Tabitha), from the dead. Peter, acting in the name and through the power of Christ, can do what Christ Himself did.

And Christ, in the Gospel from John 5, shows us the prototype of what we’ve seen Peter do in his name. The paralytic lies inert and only watching at the side of a pool at Bethesda that offers him the only hope of new life.

And what does Jesus, seeing him there and knowing his agony, his frustration, ask? He doesn’t ask, why are you here? Why do you continue to rely on this pool of Bethesda, when you know you can’t be the first to jump in? No. He asks a simple, stunning question: “Do you want to be made well?”

The paralytic evaded the question. He didn’t give an immediate “Yes! Please! Master, give it to me NOW.” Instead he gave his 38-year-old excuse. For 38 years no one had helped him into that water when it began to churn with the power of an angel’s healing. For 38 years somebody else had always been first.

And Jesus didn’t stop to sympathize, to mull over the excuse, to say “What a pity.” He says, in all His urgency and power and might, “Rise. Get up, pick up your bed, and WALK!” Even on the Sabbath, when by the rules with which people would limit Him Jesus shouldn’t heal at all. And on the Sabbath that guy, even if he’s released from paralysis, shouldn’t pick up ANYthing, much less his bed.

So the risen Christ can give us the power to Empower, as he did to Peter. He can raise US up not only from the death that kills, but also from the death that paralyzes and inhibits us. He can raise up our spirits as well as our bodies, and allow us to live a new, generous, open and dedicated life. If we believe he can raise the dead, we must believe he can raise US up too. Christ is Risen! Truly, truly He is Risen-- in US.

**РОЗДУМИ ВЛАДИКИ ВЕНЕДИКТА НАД СЬОГОДНІШНІМ
ЄВАНГЕЛІЄМ ТА АПОСТОЛОМ**

Ді. 9, 32–42: «Петро став на коліна й почав молитися»

Коли читаємо про Ісусових учнів і апостолів, маємо запитати себе, чому ми не діємо в такому авторитеті, як діяли вони. Чому не робимо чудес, не проповідуємо так, щоб народи наворачталися... Хибно було б думати, що ці люди були незвичайними чи Бог зараз не дає нам того авторитету діяти в Його Ім’я, як давав колись своїм першим послідовникам

Якщо їх щось і вирізняло, то це те, що вони, маючи досвід Бога, могли з такою довірою до Нього звертатись, що Бог творив чергові чудеса. А Бог, який був тоді, тепер той самий. Чому ж Бог не робить тепер чудес? Хіба тому, що не може? Хіба тому, що дари Святого Духа зараз не потрібні в житті християнської спільноти?

Якщо знаємо, що Бог Той самий, що був, значить проблема в нас, найімовірніше – в нашій довірі до Нього. А наша довіра зростає тоді, коли ми щораз більше на Нього уповаємо і маємо внаслідок цього плоди. Це немов би замкнене коло, якщо ми більше довіряємо Богові, то маємо більше плодів, а внаслідок цього зростає і наша віра. Тож все більше пробуємо покладатись на Бога, а Бог, як робив чудеса, про які читаємо на сторінках Євангелія, а не раз були і в нашому житті, готовий ще не мало зробити чудес.

Йо. 5, 1–15: «Не маю нікого, пане, – одрікає йому недужий, – хто б мене, коли ото вода зрушиться, та й спустив у купіль».

Бачимо, що в Христі Бог «показує» себе людям. Та виявляє своє божество, свою любов до людини в конкретних обставинах, в конкретній потребі.

Так і сьогоднішній випадок – Христос приходить і зауважує біля купелі недужого, який 38 років був хворий. Це була купіль, в якій люди зцілювались. Але, як оповідає цей недужий, не було того, хто б його до цієї купелі допровадив, коли зрушиться вода. Уявімо собі лише, що усі 38 років цей чоловік потребував допомоги іншої особи і не було нікого, то б перейнявся його потребою!

Але ця історія не унікальна, погляньмо довкола себе – скільки є людей, які роками чекають на допомогу... Багатьом з них ми могли б допомогти. Відкриймо свої очі широко, щоб побачити цих людей, які очікують нашої допомоги не місяцями, а роками!

+Венедикт